

Publicerad 2011-09-27 22:48 av HjälpMigFly

(Känslosamt klet)

Och det är så det är

Och här står du...

Hur kan du stå där, nedlåta dig själv att vara
mindre än tusen mil ifrån mig?

Tänk om jag råkar andas på dig,
förorenar det enda jag inte vill förstöra i den här världen

Jag vill ge dig allt om jag får

För dig skulle jag springa

tills benen går sönder,
mina lungor sprängs, tills
hjärtat brister

Kom inte närmre!

Eller jo, eller nej, eller jo

Fast stanna där

Om jag låser mina armar runt dig
då är det inte så enkelt som att sedan

bara släppa

Då kanske jag håller sådär
bara hårdare och hårdare tills mina armar ramlar av
eller tills

vi kvävs

möglar på plats

Eller kanske tills vi båda smälter samman?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HjälpMigFly med Poeter.se id #39257 innehar upphovsrätten